

יום שישי עש"ק אמור תש"פ
יום שביעי לימי האבלות על הרב הבר זצ"ל
לסדר 'אחרי מות קדושים'

אחד היה אברהם

אי ענין, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו.

בא' דר"ח אייר תשע"ט זכיתי להיכנס לחדר הניתוח לתרום כליה, ובדיוק שנה לאחר מכן בא' דר"ח אייר תש"פ, בעוד אני ואשתי יושבים וקוראים תהילים בניסיון להיות 'קורעים' את השמים, את הגזירה הנוראה, התקשר אלי ה'נתרם' שלי לבשר לי את בשורת האיוב. בשורה שעד עכשיו הלב קרוע והנפש אבילה, ממאנת להינחם בתוך שאר משפחת מתנת חיים ובתוך שאר בית ישראל.

בשבת תורמים האחרונה שהייתה בפרשת וארא, במקום בפרשת תרומה (עקב סיבות טכניות כביכול, אולם עכשיו אנחנו מבינים את הסיבה האמתית שאם השבת הזו הייתה יוצאת בשבת תרומה מסתבר שהשבת הזו לא הייתה יוצאת לפועל השנה) הוצאתי חוברת בשם 'כליות יזמרו לשמך' (בנושאים: א. דרוש ואגדה בעניין כליות ב. הלכות הנוגעות לתרומת כליה ג. מחקר הכליות ותהליך התרומה) וב"פתח דבר" כתבתי כדלהלן:

"היום בו זכיתי לתת את אחת מכליותיי לזולתי היה בר"ח אייר תשע"ט, ומה מאוד שמחתי בראותי כי חודש אייר נקשר בקשר אמיץ עם הכליות, הוא שכתוב בדברי חז"ל (ספ"י ה"ז) **המליך אות ו' בהרהור, אייר בשנה, כוליא ימנית בנפש**. והיה זה לי כמו אות מן השמים שהסכימו על ידי. ועל דברי חז"ל אלו באו דברי ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע ב'פרי צדיק' והבאנו דבריו בקונטרס זה".

הלא דבר הוא זה **שעמוד חסד** זה הרב הגאון ר' ישעיהו הבר זצ"ל השיב את נשמתו בר"ח אייר שבו "המליך אייר בשנה וכוליא ימנית בנפש". חודש שמהותו נקשרת בקשר מהותי עם הכליות.

הדבר היחיד שאני מתנחם בו בשעה קשה זו, הוא על שהספקתי להכיר את האדם הזה. את **האדם הגדול בענקים** במלוא מובן המילה! ההיכרות שלנו התחילה לפני כשלוש שנים בעקבות הרצון לתרום כליה, הכרתי אותו מפני שהיה שכן של אימי שתחי' ואני עצמי מתגורר במרחק כמה בניינים ממנו. טלפנתי אליו וקבעתי להיפגש עמו בביתו וכך היה. כבר בפעם הראשונה נפעמתי מהמאור פנים, מהשמחת חיים שהוא משדר, מכבוד הבריות שזורם ממנו, מהלבביות, ומעל הכל מהסבלנות והזמן שהוא נותן לך כאילו אתה היחיד בעולם, בזמן שמי כמוהו לא היה לו זמן. אמנם חשבתי כי בפעם השנייה שאפגש עמו כבר לא אזכה לכ"כ פנאי וסבלנות מצדו וביותר אחרי התרומה, אך להיפך, כל פעם שנפגשנו בביתו שוב ההרגשה הייתה כמו בראשונה, וכמה פעמים הוא אמר לי בהתחלה שיש היום עומס לא רגיל והוא לא נח לרגע היום, ובכל זאת כשהיה איתי הוא היה איתי לגמרי. רק במקרה של טלפון דחוף היה עונה ואומר שהוא באמצע פגישה והוא יתקשר אח"כ.

כשחושבים על זה, זה לא יאומן, אדם שהיה לו באמת כ"כ המון דברים על הראש מסוגל לתת לאדם שמולו הרגשה של 'אני אתך לגמרי' 'נעים לי שאתה כאן'..

לפני כחודשיים אמרתי לאשתי שלא יתכן שישנם זוג מלאכים כאלה - הרב ואשתו שתחי' - שגרים כמה מטרים מהבית שלנו ואנחנו לא לוקחים את הילדים להתבסס מהם ולהכירם. ואכן התקשרתי אליו וקבענו שנגיע בבקר של שבת. הגענו כל המשפחה, התקבלנו בכזה סבר פנים ושמחה, הרגשנו שהם שמחים בבואנו כמו ששמחים בבני משפחה.. היה מדהים לראות איך הרב הבר ידע להלוך כנגד רוחו של כל אחד מהילדים (במגוון גילאים) להצחיק ולהתבדח איתם, כשיצאנו משם כעבור שעה, הילדים כבר הרגישו לגמרי שייכים וקשורים..

בתור מדריך חתנים, פעם ביקשתי ממנו לומר לי איזו נקודה שורשית שאוכל להעביר לחתנים, וכך הוא אמר: בל"ג בעומר, כשמתבוננים במדורה, רואים שיש 'עמוד שדרה' במרכז המדורה שהוא גזע עבה וגבוה. ומסביבו ישנם ענפים

דקים יותר, וסביבם ישנם זרדים, קרטונים ועיתונים... כשמדליקים את המדורה-מדליקים אותה עם הקרטונים והעיתונים ונהיית להבה גדולה, אך כפי ההתלהבות-כן הדעיכה.. אם כך, מדוע משקיעים בכל הקרטונים? מפני שהתכלית היא שהאש הזו תאחז בגזע- ב'עמוד השידרה' וכך המדורה תבער לאורך זמן ולא תכבה.. וגם אחרי כן, כל עוד שנרצה להפיח רוח בשלהבות נוסיף זרדים וקרטונים.. אך זה לא העיקר, העיקר הוא ש'עמוד השידרה' ידלק ויבער..

כך בחיי הנישואים, בהתחלה ישנה התלהבות גדולה, אירוסין, חתונה, שנה ראשונה... אך כל זה אינו העיקר כי אם אמצעי שהשלהבת-אש האהבה והדבקות והרעות תיתפס בעמוד השידרה..

אמנם נכון שמדי פעם אפשר וראוי להוסיף זרדים וקרטונים לאש האהבה הזוגית אך לזכור את העיקר שכל זה כדי להתמיד את האהבה היסודית והשורשית אשר בגזע הזוגיות.

יש כל כך הרבה לדבר ולספר על האדם הגדול הזה, אם על חכמתו בתורה, על הבעל עצה, עמוד החסד, מקדש שם שמים, אהוב למעלה ונחמד למטה, דעתו שהיה כ"כ מעורבת עם הבריות, אהבת הבריות וכבוד הבריות, שבכל אחד מהדברים הוא היה בבחינת '**אחד היה אברהם**' יחיד ונדיר בדבר הזה. אולם יש משהו נוסף ש'תפס' אותי במיוחד באישיות הגדולה הזו והיא 'חדות המטרה' שהיתה לו. הוא הציב לעצמו מטרה של הצלחת חיים ע"י תרומות כליה, והוא היה מכוון לגמרי אל מול המטרה, הולך בלא להביט ימין ושמאל.

הוא אמר לי שכואב לו שאינו יכול להיות שקוע בתורה כמו שהיה לפני כ"כ, אולם ע"פ דעת תורה שקיבל ידע שזה תפקידו, ואשר לכן הפנה את כל כוחותיו לצלוח את הדרך ולהגשים את חזונו הגדול 'הקמת מתנת חיים'. הוא היה עסוק בזה, גאה ומאושר בזה. ועל ידי כן הצליח גם להקרין את עוצמת הדבר בלב הציבור ולעורר יותר מ-800 בני אדם למסור איבר מתוך גופם לאדם אחר ולהצילו.

חושבני שכ"א מאתנו יכול ללמוד כלפי עצמו את הדבר הזה, לברר היטיב מה תפקידו ומה חובתו בעולמו, ולמרות רצונותיו הרבים, להישיר מבט אל עבר המטרה שהתבררה בדעתו ולהפנות ולכוון את כל עמלו וכוחותיו אל עבר המגמה והמטרה, כך הוא יצליח בעצמו ויועיל לזולתו.

מי ייתן תמורתו

ת.נ.צ.ב.ה

על אלה אני בוכייה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי

להגיד כי ישר ה' צורי ולא עוולתה בו

א-ל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא

ובלע המוות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים

הכותב בדמע

יהודה לייב שטיין

ראיתי לנכון להציג כאן את הסכמת הר"ר אברהם ישעיהו זצ"ל לקונטרס שכתבתי שיש בדבריו הללו כעין פניה אל כלל הציבור, וכמדומה שיש בזה מעין צוואה!

זה לשונו: "טבת תש"פ... על מפתן חיבורך המופלא, אביע את אשר על ליבי. כתב רבינו יונה: "כי חייב אדם לטרוח בדרישת טוב לעמו ולשקוד בעמל נפשו על תקנת חבירו אם דל ואם עשיר. וזאת מן החמורות ומן העיקרים הנדרשים מן האדם שנאמר (מיכה ו) הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד" [שערי תשובה, ג' יג]

וכתב הרמ"ק בתומר דבורה [א,ה] "הנה הקב"ה מתנהג עם ישראל בדרך זה לומר מה אעשה לישראל והם קרובי שאר בשר יש לי עמהם... כך האדם עם חבירו כל ישראל הם שאר בשר אלו עם אלו מפני שהנשמות כלולות יחד יש בזה חלק זה ובזה חלק זה, ... כן מטעם זה ישראל ערבים זה לזה מפני שממש יש בכל אחד חלק אחד מחבירו... א"כ הם שאר זה עם זה ולכך ראוי לאדם להיותו חפץ בטובתו של חבירו ועינו טובה על טובת חבירו... ומטעם זה נצטוינו (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך... וירע לו ממנו כאילו הוא ממש היה שריו באותו צער או באותו טובה:"

באשר בשנים האחרונות, נתן הקב"ה חכמה בלב הרופאים, ונתגלה לנגד עיניהם האפשרות לקחת כליה מאדם בריא ולהשתילה בהצלחה באדם שכליותיו לקו, בסייעתא דשמיא יש הצלחות מופלאות בניתוחים אלו, כאשר קרוב לתשעים ותשע אחוז מהם מחלימים מחוליים הקשה, ואילו לתורמים לא נגרם כל היזק, הנה נתחדש בעולם יכולת לגמול חסד שבגופו, שאין למעלה ממנו, הנוגע הן בהצלת נפשו והן במניעת ייסורים רבים רח"ל מהחולים ובני ביתם.

ועתה באת בחיבור זה לדון בהלכה ובאגדה, במחשבה ובמוסר, בנדון זה... תפילתנו כי יהיה בחיבור זה כדי להביא בעזרת השם עוד רבים וטובים מעובדי השם להשתדל בטובת עמם להיות פתח מזור ומרפא לחולי ישראל...

אברהם ישעיהו הבר"

לקבלת הקונטרס, נא לשלוח בקשה למייל: y0583265188@gmail.com